
Dierenbeschermers bestrijden dierenmishandeling. Te selectieve verontwaardiging kan tot gevolg hebben dat de dierenbeschermers hun doel voorbij schiet, zo betoogt Rob Kloosterman in dit artikel.

Rob Kloosterman

Motieven en strategieën van dierenbeschermers en jagers

Dierenbeschermers zetten zich veelal fel af tegen allerlei vormen van dierenmishandeling en discriminerend gedrag van mensen ten aanzien van het welzijn van dieren en hun leefgebieden. Vaak is dit verzet selectief en wordt een keuze gemaakt uit een groot scala van onderwerpen. Te denken valt aan het tegengaan van vleesconsumptie, dierproeven, bio-industrie, sport en spel, genetische manipulatie, pelsdierhouderij, onthouding van natuurlijke hulpbronnen en leefgebieden, kooidieren. Wat heeft onze fantasierijke geest wel niet allemaal bedacht om dieren naar het leven te staan of anderszins ernstig te duperen?

Eén van de vele facetten van verontwaardiging is het aanvechten van jachtactiviteiten. Heel belangrijk uiteraard, maar het blijft slechts een onderdeel van het immense probleem dat dieren met ons hebben. Jagers hebben een ambivalente houding ten aanzien van dieren. Omdat het "jager" zijn gezien wordt als een aspect van hun mannelijke identiteit, doden zij dieren met het idee hen te reguleren en daardoor een goede stand te behouden en om vermeende schade te voorkomen. Het liefst doen zij dit met behulp van hun beminde hond. Dit legitimerende idee om met het doden in het reine te komen

steunt op hevige vooroordelen, intolerantie en betovering. Het wordt in stand gehouden door eigen belang bij deze volgens henzelf zinvolle en gemakkelijke vrijetijdsbesteding. In dit denkklimaat ervaren jagers een bizar soort nauwe binding met de grond die zij bejagen, waar zij de dieren manipuleren en doodschieten die zij verzorgen en liefhebben.

Dierenbeschermers trekken hier tegen terecht ten strijde. Het wederzijds wantrouwen is echter zo groot geworden dat vooral door sommige dierenbeschermers vrijwel niet meer met de tegenpartij wordt gesproken, waardoor zij de jagers stigmatiseren. Zo zeer zelfs dat het lijkt of er bij jagers geen sprake zou zijn van fundamentele menselijkheid. Hier is echter enige voorzichtigheid geboden. Ook de jacht heeft een zeker sociaal draagvlak, getuige de vele over "wildschade" klagende boeren, florende poelierbedrijven, wildspecialiteiten-restaurants en culinaire ontsporingen. Om maar niet te spreken van de rijksoverheid en gemeenten, de grootste verhuurders van jachtterreinen in ons land. Ook heeft de jager vaak de democratisch tot stand gekomen wet aan zijn kant. Desondanks richten sommigen hun aandacht selectief op de jager als onmens. Hij lijkt in so-

ciaal en moreel opzicht bijna te worden ontmenselijkt. Zij keren zich van hem af.

Echter, alles waar wij ons van afkeren of waar wij ver vandaan willen blijven, kunnen wij slechter zien, dan alles waar we ons naar toewenden. Hardvochtig inzicht stelt ons misschien wel in staat om de tekortkomingen bij vooral anderen scherp te zien, maar wij zijn niet in staat om daar op een zorgzame manier mee om te gaan, die deze tekortkomingen wegneemt. Integendeel, wij raken er door verward in een steeds agressiever wordende strijd tegen het kwaad in anderen.

Dit is olie op het vuur gooien. De tegenstanders spinnen zich als rupsen in hun cocons. Veel licht dringt er niet meer naar binnen. Wanneer echter deze cocon wordt beschadigd of aangeraakt ontstaat binnenin grote paniek. De enige mogelijkheid van zelfbehoud lijkt de draden van de cocon te verstevigen. In hun egocentrische emotionaliteit accepteren zij zelfs veelal de werkelijkheidsbeleving van hun medestanders niet.

Voor alle partijen geldt dat hun werkelijkheidsbeleving is doortrokken van een onbekende mate van blindheid of zelfbedrog. Inzicht en mededogen echter geeft ons zicht op de mate waarin onze werkelijkheids-

beleving onze eigen misleidende
schepping is. Teneinde het voor
ogen gestelde doel te bereiken
van het tegengaan van de jacht
zou het daarom beter zijn dit
doel onbevangen, zonder het

fort van ego, met inzicht en ver-
trouwen in medestanders tege-
moet te treden. Dan is het mo-
gelijk om samen met jagers de
wederzijdse kennis en inzichten
te delen en tenminste die proble-

men van mensen en dieren op
praktische wijze op te lossen
waar die door onze moderne
mensen-samenleving zijn ont-
staan.
